

bedring af den nu bestaaende Communallov-
givning, og jeg troer ikke, at Loven, for at
gaae igjennem i dette Thing, havde behøvet en
saadan Ubefaling for mig idag; jeg skulde
heller ikke have begjæret Ordet, naar det ikke
havde været for at imødegaae enkelte Vitru-
ger, der idag ere faldne, og navnlig fra den
ærede sidste Taler og en æret Rigsdagsmand,
der sidder her bag ved mig (Lundsteen). Der
er blevet udtalt, at Loven var principløs; det
maa jeg paa det Bestemteste benægte; der er
et Princip, der ligger til Grund for hele Lo-
ven, og som er Hovedsagen, det, der almin-
deligt ønskes i Communerne, og det er, at Raa-
dene, med Undtagelse af Amtmanden i Amts-
raadene og Sognepræsten i Forstanderskaberne,
kun skulle bestaae af valgte Medlemmer; dette
Princip er jo gjennemført i Loven. Den ærede
Rigsdagsmand, der sidder bagved mig (Lund-
steen), sagde: „Ja, dette Princip er i alt Fald
forrokket, naar der i S. 8 staar, at Præsten
dog ikke altid skal være Bestyrer af Fattigvæ-
senets Sager“; og han har sagt og paabe-
raabt sig, at det var ligesaa godt at sige det
reent ud, at man maatte tage Præsten med,
fordi man i Sogneforstanderskaberne ikke kunde
undvære Kundskab, ikke kunde undvære Ledelse,
men jeg maa her idag udtale, at, saa vist
det er Reglen i almindelige Tilfælde, at det
er godt at have Præstens Kundskab, Præstens
Ledelse og ligeledes de større Landeieendoms-
sidderes Ledelse, naar de have fortrinlig Evne
og fortrinlig Villie til at fremme, hvad der
tjener Sogneforstanderskaberne, ligesaa vist er
det, at det er af Vigtighed at undvære den,
naar de ikke have en saadan Evne og Villie,
og det vil Ingen kunne benægte, at der er
Mange, iblandt Præsterne og de større Land-
eieendomsbesiddere, der hverken have Evne eller
Villie til at interessere sig for de communale
pecuniaire Forhold i Sogneforstanderskaberne
og Amtsraadene. Jeg skal derfor endnu en-
gang anbefale Loven med de Undtagelser, som
den nu indeholder.

Madvig: Jeg skal blot gjøre en ganske
kort Bemærkning med Hensyn til en Bevils-
førelse, der er bleven anvendt idag. Jeg vil

gerne indrømme, at der i een Retning er Meget
vundet ved denne Lov, og at der er en Nødvæn-
dighed tilstede for at forandre en vis Deel af
de communale Raads, og navnlig Amtsraades-
nes, Sammensætning; men dette kan dog ikke
bevæge mig til at stemme for Loven, fordi jeg
troer, at denne Lov har den Mangel, at den
til Noget, der er nødvendigt, knytter Noget,
der ikke er nødvendigt og derved vil fremtvinge
dette; det er Noget, som jeg ikke kan gaae
ind paa. Jeg troer, at, naar man beraaber
sig paa Nødvendigheden af en Foranstaltning,
saa skal man gjennemføre det Nødvendige først
og for sig alene og ikke knytte andre Ting
dertil.

Lundsteen: Jeg syntes, at den ærede
Ordfører (Nyholm) bebrejdede mig, at jeg først
paa Sagens sidste Standpunct havde begjæret
Ordet, for at fremsøre mine Bemærkninger,
og det kunde maaffee ogsaa forekomme andre
Medlemmer, at han deri havde Ret. Men
jeg har jo allerede yttret, hvorledes jeg under
Sagens 2den Behandling blev forhindret fra
at tage Ordet, og Enhver vil vistnok ogsaa
indrømme, at man ikke altid føler sig lige
stemt, eller som det hedder, lige oplagt til at
tage Ordet. Jeg kunde altsaa have gjort det
under Sagens 1ste Behandling, men det vil
vistnok ogsaa erindres, at dengang drejede
Forhandlingerne sig saagodt som udelukkende om
den 1ste Paragraph, og at der ikke aabnedes
synderlig megen Leilighed til Debat om de
andre Paragrapher, og det var jo dertil, at
den ærede Ordfører (Nyholm) sigtede. For-
øvrigt maa jeg tilstaae, at, da det endelig blev
bestemt, at et Udvalg skulde nedsættes i denne
Sag, glædede jeg mig til, at Sagen skulde
blive nøiagtigt betragtet fra alle Sider.

Solberg: Jeg vil blot tillade mig en
ganske kort Bemærkning. Den Omstændighed,
at denne Paragraph, som ligger det ærede
Medlem saa ganske overordentlig paa Hjerte,
ikke blev omtalt ved Sagens 1ste Behandling,
var netop en Opfordring for ham til at tale
derom; deri kan det ærede Medlem, forekommer
det mig, ikke søge nogen Undskyldning. Der
er ogsaa et andet Punct, som jeg skal tillade
mig at berøre. Det ærede Medlem har sagt,